

[Behnke]

Punkt 2: Hvis ministeren tæller op i folketingsalen, vil ministeren kunne konstatere, at der i øjeblikket faktisk er et flertal imod TV 2. De partier, der i sin tid stemte imod TV 2, udgør i dag et flertal i Folketinget. Min bemærkning skal ses i det lys.

Jeg vil starte med § 1 – det er altid et godt sted – under spørgsmålet om, hvorvidt fællesantenne- og kabelanlæg skal tvinges til, for det gør man i stk. 2, at distribuere fjernsynsprogrammer fra de lokale tv-stationer, som man nu måtte forvente der kommer. Vi synes, det er en meget betænkelig tvang, man lægger på fællesantenneforeningerne, eftersom en by mageligt kan få indtil flere, og inden for et fællesantenneanlæg kan man mageligt få indtil flere, måske endda mange lokale tv-stationer. Det håber vi i hvert fald der kommer, og dér kan det jo unægtelig være noget af en omkostning, hvis fællesantenneanlæggene, hver gang der opstår en ny station, der måske så sender i kortere eller længere tid, så automatisk skal distribuere udsendelserne.

Så vil vi gerne tage fat på spørgsmålet om de 5 minutter, for vi mener faktisk, at det er hele nøglen til, om dette er realistisk eller ej. Nu er det jo tit Fremskridtspartiet, der bliver beskyldt for ikke at være realistisk, når vi kommer med lovforslag. Jeg mener, regeringen er alt andet end realistisk, når man nævner de 5 minutter. Hvis jeg sådan sporadisk skal gå tilbage, har man fra regeringen argumenteret for, at man vil sikre sig, at TV 2 fortsat kan få reklameindtægter. Det må jo betyde, at man gerne vil have de store chokoladefirmaer og sæbefirmaer, og hvem det ellers er, der må reklamere – for der er jo en masse, der ikke må reklamere – men dem, der må reklamere, til at fortsætte med at reklamere i TV 2.

Ønsket måtte egentlig være, at det var de lokale handlende, den lokale købmand, den lokale isenkræmmer, den lokale tøjbutik, der får adgang til at reklamere i lokal-tv. Men hvis de på deres budget skal finde penge til at reklamere her, så skal sekundprisen være så lav som muligt. Sekundprisen er afhængig af, hvor mange minutter man må sende reklamer, fordi de minutter, man må sende reklamer, skal finansiere hele stationen eller i hvert fald størsteparten af stationens udgifter.

Det er det, der er kernepunktet i det. Med de 5 minutter kan det ikke lade sig gøre at finansi-

ere en lokal tv-station, uden at priserne pr. sekund bliver så høje, at ingen af de lokale handlende har en chance for at være med.

Mit spørgsmål til ministeren er så, hvorfor man ikke vil give den samme grad af frihed, som man gjorde, da man lavede reklamer i lokale radioer. Hvorfor kan man ikke lave 10 pct. og så give væsentlig flere tilladelser?

Vi synes, der mangler noget om kommerciel sponsoraftaler. Hvorfor må man ikke sende udsendelser, hvor der er sponsor på, hvorfor er det fortsat kun idrætsforeninger og den slags, der f.eks. må arrangere bankospil, og hvad med hele spørgsmålet om de gaver, der kommer ind til disse bankospil? Det var noget af det, der virkelig var en grundig diskussion om i forbindelse med lokalradiolovgivningen og reklamer i lokalradioer, men her har man skøjet hen over det. Det er nogle af de problemer, der opstår, når dette skal føres ud i det virkelige liv.

Jeg kan heller ikke forstå, hvorfor f.eks. de politiske partier ikke længere må sende. Det har de jo i et vist omfang været berettigede til hidtil, uden at jeg af den grund tror, at der er nogen, der har taget skade af det.

Jeg vil gerne tage fat i bemærkningerne til § 4, nemlig spørgsmålet om, at man så at sige skal have en snabel ned i Danmarks Radios kasse. Det er noget, vi under ingen omstændigheder vil være med til, på samme måde som vi tidligere i Finansudvalget har været med til at sige nej til, at man skulle ikke hente pengene ud af Danmarks Radios fond til finansiering af TV 2. Nu er det ikke kun finansiering af TV 2, men nærmest finansiering af hele ministeriet, og det vil vi under ingen omstændigheder være med til.

Når jeg nævner de ting, vi under ingen omstændigheder vil være med til, er der mange flere. Det vil man mærke, når dette lovforslag kommer til udvalgsbehandling. Her vil vi forsøge at manifestere det flertal, der er i Folketinget mod TV 2, og det flertal vil vi forsøge at få med til at dele dette lovforslag, så vi tager en del, der handler om lokal-tv-reklamer, hvorefter regeringen selv må om, om den kan finde et flertal et sted i folketingsalen for at få ændringer i TV 2-lovgivningen. Vi kommer i hvert fald ikke til at medvirke til det.

Marianne Jelved (RV):

Reklamer i lokal-tv udgjorde en stor del af den diskussion, vi havde i forrige folketings-